

en Gang tale om Gjennemførelsen af alle de Foranstaltninger, som Regjeringen har efter sigt i største stigende Maaal bringer i Forslag. Selv om vi kun gif ind paa Halvdelen, vilde det snart vise sig, at de langt overflige de Midler, vi for Tiden raade over, og at vi, i Stedet for at have et stadigt Overskud, tværtimod snart vilde behøve at ty til nye Indtægtskilder. For Dieblisset mangle vi, kort sagt, fuldstændig Overblik over, hvad Fremtiden kræver af os i finantsiel Henseende.

Under disse Forhold er jeg fuldstændig enig med Finantsudvalgets Flertal og, som jeg antager, med dette Things Flertal deri, at Løsenet for Finantslovens Behandling maa være Sparksomhed. Det vilde være i højeste Grad letfindigt, om vi, under de nuværende Forhold, gavede os til at bevilge overdaadige Finantslove. Det vilde være uforvarligt ikke blot af finantsielle Hensyn, men ogsaa af politiske. Et Budget saaledes som det, der i Ar er forelagt af Regjeringen, burde allerede under normale politiske Tilstande være en Umulighed. Men om vi under de nuværende Tilstande vilde give os til at øse Pengene bort saaledes, at naar vi en Gang komme i en Arbejdstilstand, vi da havde undergravet vor finantsielle Stilling, det vilde dog være ti-fold værre. Jeg finder derfor stærkt Opfordring til at fremhæve, og jeg vil bede det høje Thing gjøre sig fuldstændig klart, hvad det her i Virkeligheden dreier sig om. Jeg skal med nogle Tal belyse paa den ene Side, hvad Regjeringen i Ar kræver, paa den anden Side, hvad Finantsudvalget byder. De tilsyneladende særdeles store Medsetselser, som Udvalgets Flertal foreslaar, synes at have fremkaldt en fuldstændig Forvirring om Sagens rette Sammenhæng. Det er nødvendigt, at der i denne Henseende ikke finder nogen Misforstaaelse Sted.

Først, lad os se paa Regjeringens Forlangende. Den i Ar forelagte Finantslov viser en kalkuleret Indtægt af 54,633,000 Kroner mod en kalkuleret Udgift af 52,787,000 Kroner; der fremkommer altsaa et beregnet Overskud af 1,846,000 Kroner. Nu maa det jo imidlertid vel erindres, at de Udgifter, som ere opførte i selve Finantslovsforslaget, kun ere en Del af dem, som Regjeringen dels har bragt i Forslag, dels vil bringe i Forslag. Saa længe Finantsudvalget sidder og arbejder, strømmer der fra Dag til Dag ind over det Vædringsforslag fra Ministrene, gaaende ud paa at optage nye Udgiftsposter paa Finantsloven. Som ærede Medlemmer ville have bemærket af Listen over Vædringsforslagene, er der

allerede her til 2den Behandling af Ministrene stillet ikke mindre end omtrent 40 Vædringsforslag, hvilke tilfammen kræve en yderligere Udgift af omtrent en Million Kroner eller nøagtigere 966,000 Kroner. Naar vi trække denne yderligere Udgift, som altsaa Regjeringen begjærer, fra det fornævnte Overskud, reduceres dette til 880,000 Kroner. Men dermed ere vi ikke færdige. Det vedbliver fremdeles fra Ministriet at regne ned over Finantsudvalget med nye Vædringsforslag. Saa vidt jeg har set, ligger der for Dieblisset omtrent 30 yderligere Vædringsforslag, som vente paa Droskelse til 3die Behandling, og som ville medføre en yderligere Udgift af omtrent en halv Million Kroner. Hvor mange der endnu kan komme inden 3die Behandling, er jeg ganske ude af Stand til at bedømme. Men allerede med denne halve Million, som yderligere er forlangt, vil det beregnede Overskud være reduceret til mindre end 400,000 Kroner. Og det er endda ikke nok med det. Foruden den egentlige Finantslov have vi som bekendt Noget, der hedder Tillægsbevillingsloven. En saadan Lov kommer hvert Ar ligesaa sikkert som Vinter følger paa Efteraar. Tillægsbevillingsloven indeholder ikke blot Forslag om Gjenbevilinger — tidligere bevilgede Summer, som endnu ikke ere komne til Udbetaling; men tillige kræver den yderligere hvert Ar et vist Antal nye Bevillinger. Disse nye Bevillinger paa Tillægsbevillingsloven beløb sig for to Ar siden til omtrent 1 Million Kroner, i Fjor var det omtrent 600,000 Kroner og paa Tillægsbevillingsforslaget for i Ar omtrent 800,000 Kroner. Altsaa, selv om jeg gaar ud fra, at Tillægsbevillingslovsforslaget for det kommende Ar vil være moderat i sine Krav, kan det siges som aldeles sikkert, at det her fra første Færd paa Finantslovsforslaget figurerende Overskud tilsidst vil være reduceret til et Undereskud paa flere hundrede Tusinde Kroner. Se, dette er Regjeringens virkelige Forlangende. Saaledes hænger det sammen med de finantsielle Krav, den stiller til os. Nu kan man jo nok sige: Ja, den Ulykke er da ikke saa stor; vi have jo en Kassebeholdning, som efter det sidste Statsregnskab var 50 Millioner Kroner, og som vil voxe yderligere i indværende Ar. Ja, svarer jeg, ganske vist, i og for sig kunne vi godt taale et enkelt Ar at faae nogle Hundrede Tusinde Kroners Undereskud. Men husk vel paa, mine Herrer, at det, som det her dreier sig om, kun er de normale, de regelmæssige Udgifter, og at der aldeles intet Hensyn er taget til de overordentlig